

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 18Sa/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100496
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Smajdová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:0923100496.1

Uznesenie

Správny súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom: E. X, F., proti žalovanému: Okresný úrad Košice, so sídlom Komenského 52, Košice, v konaní o žalobe proti nečinnosti žalovaného, takto

rozhodol:

I. Žalobu odmieta.

II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 25.10.2023 žalobca doručil správne mu súdu správnu žalobu „vo veci nečinnosti Okresného úradu Košice v konaní OU-KE-OVVS2-2017/017767“.

2. Žalobca v úvode žaloby uviedol, že v obdobnej veci už rozhodoval správny súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9Sa/10/2022.

3. Žalobca pripojil k žalobe ním podanú sťažnosť na nečinnosť žalovaného a upovedomenie žalovaného zo dňa 09.10.2023 o odložení sťažnosti.

4. K vymedzeniu konania, v ktorom malo dôjsť k namietanej nečinnosti žalovaného žalobca uviedol, že dňa 28.03.2017 bolo žalovaným zaevidované podanie pod č. j. OU-KE-OVVS2-2017/017767 vo veci podozrenia zo spáchania priestupku žalobcom.

5. Žalobca má za to, že žalovaný mal začať priestupkové konanie, žalobca sa mal stať účastníkom tohto priestupkového konania a mal byť obvinený z priestupku. A nakoľko žalovaný takto nepostupoval je podľa žalobcu nečinným.

6. Zároveň žalobca uviedol, že skutok, z ktorého mal byť obvinený v priestupkovom konaní, bol predmetom trestného konania vedenému voči nemu. Teda podľa žalobcu o rovnakom skutku (vymedzenom v trestnom spise ČVS:ORP-615/SM-KE-2017) rozhodovali dva rôzne orgány a ich závery sú rozdielne. Uviedol, že kým podľa Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/106/2019 v spojení s Krajským súdom v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 8To/41/2023 je tento skutok trestným činom a žalobca bol v označenom trestnom konaní uznaný vinným z jeho spáchania, žalovaný svojou nečinnosťou spôsobil, že žalobcovi za ten istý skutok zanikla zodpovednosť za priestupok.

7. Žalobca svoj žalobný návrh (petit) formuloval tak, že sa domáha nasledovného rozhodnutia správneho súdu: „Súd prikazuje žalovanému aby konanie OU-KE-OVVS2-2017/017767 ukončil zákonom predpokladaným spôsobom, postupoval podľa § 66 ods. 2 písm e) zákona 372/1990 Z. z. z dôvodu, že žalovaný od 28.03.2017 v správnom konaní sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767

preukázateľne nezistil prekážku veci skôr začatej, ktorá by bránila vo veci sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 od roku 2017 nekonať a aby žalovaný vec od roku 2017 zákonom predpokladaným spôsobom neukončil.“

8. Dňa 06.02.2024 žalobca doručil správne súdu písomné podanie v konaní vedenom o jeho správnej žalobe, v ktorom uvádza, že predkladá súdu dve dôkazy, a to list žalobcu zo dňa 04.02.2024 adresovaný predsedovi vlády Slovenskej republiky JUDr. Róbertovi Ficovi vo veci „katastrofálnych pomerov na Ústavnom súde SR“ (v ktorom vyjadruje nesúhlas so závermi rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 541/2022) a odpoveď Ministerstva vnútra SR č. SVS-OVS2-2024/017905-002 zo dňa 01.02.2024 na podanie žalobcu označené ako „Sťažnosť na JUDr. Róberta Rybku povereného vedením odboru opravných prostriedkov Okresného úradu Košice“.

9. V ďalšom obsahu písomného podania žalobca vyjadruje nesúhlas so závermi v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 541/2022 zo dňa 08.11.2022 a v liste Ministerstva vnútra SR 01.02.2024 a prezentuje vlastné právne názory vo vzťahu k nečinnosti žalovaného namietanej v správnej žalobe zdôrazňujúc, že žalovaný si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť obviňiť žalobcu z priestupku.

II.

10. Konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy je upravené prvej hlave, štvrtej časti, §§ 242 až 251 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)

11. Podľa § 242 ods. 1 a 2 SSP „(1) Žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní. (2) Odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy spočívajúcej v porušení povinnosti začať administratívne konanie z úradnej povinnosti sa žalobou môže domáhať len prokurátor.“

12. Podľa § 244 ods. 1 SSP „Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ako účastník administratívneho konania namietajúci nečinnosť orgánu verejnej správy neúspešne vyčerpala sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet na prokuratúre.“

13. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP „Na účely tohto zákona sa rozumie administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov“

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) SSP „Na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie; nečinnosťou orgánu verejnej správy nie je stav, keď z rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy vyplýva, prečo orgán verejnej správy v administratívnom konaní nekoná a po vydaní rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy nedošlo k podstatnej zmene okolností“

15. Podľa § 98 ods. 1 SSP „Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak

- a) o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté,
- b) o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie,
- c) bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť,
- d) bola podaná oneskorene,
- e) bola podaná zjavne neoprávnenou osobou,
- f) žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50,
- g) je neprípustná,
- h) tak ustanoví tento zákon.“

III.

16. Na základe vzťahujúcej sa vyššie citovanej právnej úpravy zákonnou podmienkou pre konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy je, aby ku dňu podania žaloby prebiehalo administratívne konanie (spôsobilý predmet konania) a žalobca bol jeho účastníkom (spôsobilý žalobca).

17. Z obsahu uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 541/2022 zo dňa 08.11.2022, na ktoré poukázal žalobca vo svojom podaní doručenom správnomu súdu dňa 06.02.2024, vyplýva, že predmetom posúdenia Ústavným súdom SR bolo okrem iných žalobcom ako sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom žalovaného v administratívnom konaní vedenom pod č. j. OU-KE-OVVS2-2017/017767. Ústavný súd predmetným uznesením sťažnosť žalobcu v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

18. Správny súd uvádza, že žaloba proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa Správneho súdneho poriadku tým, že je zákonom konštituovaným právnym prostriedkom ochrany účastníka administratívneho konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy, je vo svojej podstate prostriedkom ochrany základného práva účastníka na konanie orgánu verejnej správy bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

19. Z uvedených dôvodov predmet prieskumu Ústavného súdu SR bol zhodný s predmetom prieskumu vymedzeným žalobcom jeho žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy, a to osobitne vzhľadom na skutočnosť, že podľa záverov Ústavného súdu SR už ani v čase podania ústavnej sťažnosti nebolo vedené žalovaným administratívne konanie č. j. OU-KE-OVVS2-2017/017767, ktoré označil žalobca v predmetnej žalobe.

20. Preto je správny súd viazaný závermi vyslovenými Ústavným súdom v označenom uznesení, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje s poukazom na jeho podstatné časti.

21. Ako východiskové zistenia ústavný súd v označenom uznesení uviedol:

„2.Z obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľa a predovšetkým z obsahu veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 290/2022 vyplýva, že 22. februára 2017 podala XX (ďalej len „oznamovateľka“) na Krajskej prokuratúre v Košiciach trestné oznámenie na osobu sťažovateľa pre podozrenie z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom v čase skutku (ďalej len „Trestný zákon“). Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice-Staré Mesto ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 15. marca 2017 bola vec týkajúca sa trestného oznámenia oznamovateľky podľa § 197 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) odovzdaná okresnému úradu na prejednanie priestupku, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukazovali, že nejde o prečin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. Okresnému úradu bol v súlade s uvedeným zaslaný aj spisový materiál.

3.Okresná prokuratúra Košice I listom z 30. marca 2017 vyžiadala spisový materiál sp. zn. ORP-615/SM-KE-2017 späť z dôvodu prokurátorského dozoru, ktorého výsledkom bolo vydanie záväzného pokynu prokurátora podľa § 230 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku na začatie trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona. Uznesením povereného príslušníka Policajného zboru Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice-Staré Mesto (ďalej len „policajt“) ČVS: OPP-615/SM-KE-2017 z 9. mája 2017 bolo začaté trestné stíhanie vo veci podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a ďalším uznesením policajta ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 29. novembra 2017 bolo sťažovateľovi vnesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), d) a e) Trestného zákona. Obžaloba na sťažovateľa bola prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice I podaná na Okresnom súde Košice I 7. júna 2018. Z dôvodu oznámenej zaujatosti sudcov Okresného súdu Košice I vrátane sťažovateľom vnesenej námietky zaujatosti zákonného sudcu bola trestná vec sťažovateľa uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 Nto 18/2019 z 11. septembra 2019 odňatá Okresnému súdu Košice I a prikázaná Okresnému súdu Rožňava.

4.Sťažovateľ už vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 290/2022 v rámci konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 7 T 41/2018 vyjadril svoje podozrenie, že prokurátor Okresnej

prokuratúry Košice I nezákonne manipuloval s priestupkovým konaním, keď si spis vo veci sťažovateľa vyžiadal na jeho opätovné preskúmanie, dokonca nevyvylúčil možnosť účelového dvojitého zaevidovania spisu na okresnom úrade z dôvodu manipulovania s konaním tak, aby nebolo umožnené okresnému úradu rozhodnúť o priestupku. Možnú nezákonnú manipuláciu s trestným konaním sťažovateľ videl už aj v samotnom fakte, že najprv bola vec posúdená tak, že nejde o prečin, a následne Okresná prokuratúra Košice I zmenila svoj názor a uložila záväzný pokyn začať vo veci trestné stíhanie s pravdepodobnou účelovou zmenou čísla konania na Okresnej prokuratúre Košice I. Sťažovateľ namietol, že došlo aj k zneužitiu práva na vznesenie obvinenia, keďže bolo celkom zrejmé, že má byť údajným páchatelom prečinu, nebolo mu obvinenie vznesené hneď pri začatí trestného stíhania, čím sa mu v rozpore s ustálenou judikatúrou zabránilo uplatňovať jeho procesné práva obvineného, ako napríklad podávať opravné prostriedky, návrhy na vykonanie dokazovania, nazerať do spisu, zvoliť si obhajcu. Ústavný súd rozhodol o ústavnej sťažnosti sťažovateľa uznesením č. k. IV. ÚS 290/2022-16 z 1. júna 2022, ktorým ju odmietol pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) s poukazom na neskončenie konania pred Okresným súdom Rožňava a možnosti vyčerpania riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Trestného poriadku.

5.V ústavnej sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1378/2022 sťažovateľ atakuje parciálne časť konania týkajúcu sa okresného úradu, ktorému bola jeho trestná vec postúpená z dôvodu uznesenia policajta ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 15. marca 2017, ktorý posúdil trestné oznámenie oznamovateľky ako priestupok a podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ho odovzdal na vybavenie okresnému úradu. Sťažovateľ sa domnieva, že okresný úrad v konaní vedenom pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 pochybil, pretože konanie nebolo ani po vyše niekoľkých rokoch ukončené vydaním meritórneho rozhodnutia alebo odložením veci. Sťažovateľ sa taktiež domnieva, že „Trestný poriadok neumožňuje opakovanú kontrolu spisu, ktorý je v kompetencii Okresného úradu Košice.“. Rovnako tak „zákon o prokuratúre neumožňuje okresnému prokurátorovi bez dôvodne meniť rozhodnutie jeho podriadeného prokurátora, ak ten už raz rozhodol a bol toho názoru, že v uvedenom prípade nejde o trestný čin, po tom čo sa oboznámil s uznesením policajtky zo dňa 15.03.2017.“. Podľa názoru sťažovateľa teda „napriek tomu, že nejde o rozhodnutú vec okresný prokurátor mal postupovať zákonne a mal čakať na rozhodnutie Okresného úradu Košice, pretože v danom štádiu kompetenciu prejednať priestupok mal Okresný úrad Košice.“. Navyše podľa predstáv sťažovateľa vedúca priestupkového oddelenia „konala nezákonne, pretože zákon o priestupkoch jej neumožňuje aby vrátila spis na opakovanú kontrolu, bez toho aby Okresný úrad Košice vykonal svoje právomoci podľa zákona o priestupkoch, ktorý je nadriadený správneho poriadku.“

22.Vlastné závery k namietanému porušeniu iných práv žalobcu ako sťažovateľa ústavný súd formuloval takto:

„20.Ústavný súd v prvom rade odkazuje na príslušnú zákonnú úpravu § 66 ods. 2 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení (ďalej len „zákon o priestupkoch“), podľa ktorej správny orgán vec odloží, keď sa o skutku vedie trestné stíhanie alebo konanie na inom príslušnom správnom orgáne. Podľa § 66 ods. 3 zákona o priestupkoch rozhodnutie o odložení veci sa nevydáva. O odložení veci sa upovedomí len poškodený. Podľa § 67 ods. 2 zákona o priestupkoch podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní.

21.V ďalšom ústavný súd poukazuje na všeobecné kompetenčné oprávnenia prokuratúry podľa § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ktorá je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori trestným stíhaním osôb podozrivých zo spáchania trestných činov a dozorom nad zachovávaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania v rozsahu podľa osobitného zákona a v prípravnom konaní. Podľa § 30 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je oprávnený vykonávať v orgánoch verejnej správy previerky dodržiavania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov v skončených veciach (ďalej len „previerka“). Napokon podľa § 6 ods. 1 zákona o prokuratúre nadriadený prokurátor je oprávnený a) vydať

podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh, b) vykonať úkony podriadeného prokurátora alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor.

22. Aplikáciou už prezentovaných východísk (body 17 a 18) a predostretej právnej úpravy ústavný súd uzatvára, že je zrejmé, že okresný úrad začal konanie vo veci priestupku na podklade uznesenia policajta ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 15. marca 2017, ktorým mu bola podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odovzdaná orgánom činným v trestnom konaní vec týkajúca sa trestného oznámenia oznamovateľky pre podozrenie z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) a c) Trestného zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I bol ako bezprostredne nadriadený prokurátor prokurátora tej istej prokuratúry oprávnený vykonať úkony aj podriadeného prokurátora a preskúmať aj zákonnosť postupu podriadeného prokurátora v konaní o trestnom oznámení oznamovateľky vrátane posúdenia zákonnosti uznesenia policajta ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 z 15. marca 2017 o odovzdaní veci podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Okresný úrad bol povinný poskytnúť súčinnosť pri výkone preverky prokurátora vykonanej podľa § 30 ods. 1 zákona o prokuratúre, zároveň z dôvodu začatého trestného konania vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), d) a e) Trestného zákona vec priestupku podľa § 66 ods. 3 v spojení s § 66 ods. 2 písm. b) zákona o priestupkoch odložiť. Postup okresného úradu bol teda nielen zákonný, ale aj ústavne súladný, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čo by bolo dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa v tejto jej časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (ak by nebola oneskorená). ...“

23. V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia a závery, konkrétne vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ústavný súd uviedol:

„26. Z obsahu tohto rozhodnutia je zrejmé, že postup okresného úradu bol ústavne súladný (body 20 až 22), pričom okresný úrad už od 6. apríla 2017 postúpil príslušný spisový materiál Okresnej prokuratúry Košice I, ktorá okresný úrad listom z 19. apríla 2017 informovala o jeho odstúpení na trestné konanie príslušnej súčasť Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice. V dôsledku uvedeného je teda zrejmé, že okresný úrad vo veci nekoná už od roku 2017 (podstatný je právny základ nemožnosti konať z procesných dôvodov v dôsledku vedenia trestného stíhania a sťažovateľovi následne aj vzneseného obvinenia, keď vec už nemohla byť prejednaná priestupkovo), v dôsledku čoho tak v konaní vedenom pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 k prietahom dochádzať nemôže. Oproti tomu neobstojí nesprávny právny názor sťažovateľa, že odovzdanie veci policajtom okresnému úradu (bod 2 tohto odôvodnenia) bránilo neskoršiemu začatiu trestného stíhania o predmetnom skutku, a teda aj vzneseniu obvinenia jeho osobe, čo bolo sťažovateľovi na základe jeho žiadosti o informáciu oznámené Okresnou prokuratúrou Košice I 12. februára 2020 (s tým dôvetkom ústavného súdu, že samotné odovzdanie veci policajtom príslušnému orgánu na prejednanie priestupku nezakladá dôvod neprípustnosti trestného stíhania podľa § 9 Trestného poriadku). V dôsledku uvedeného ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť v tejto jej časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ...“

24. Správny súd na základe uvedeného uzatvára, že v danej veci neexistuje spôsobilý predmet konania – prebiehajúce administratívne konanie, čo zakladá dôvod na odmietnutie žaloby z dôvodu jej neprípustnosti. A neexistuje ani spôsobilý žalobca – účastník administratívneho konania (keďže niet ani administratívneho konania), čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu jej podania neoprávnenou osobou.

25. Správny súd preto žalobu z dôvodov podľa § 98 písm. e) a g) SSP odmieta (výrok I.)

26. O trovách konania správny súd rozhodol v súlade s § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá (výrok II.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať na Správny súd v Košiciach v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že: a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správne mu súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávne mu procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správne mu súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.